

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Tdo/73/2023                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6220010075                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 17.01.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Juraj Kliment            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:6220010075.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci obvineného W. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. mája 2022, sp. zn. 5To/78/2021, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. D. odmieta.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom z 19. mája 2021, sp. zn. 10T/28/2020 uznal obvineného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„od presne nezistenej doby roku 2019 do 13:50 h dňa 09.01.2020 v obci Ž. na ul. Č. W., okres K. D. v priestoroch letnej kuchyne nachádzajúcej sa pri rodinnom dome súpisné číslo XXX na parcele číslo XXXX/X LV číslo XX a ostatných obydliach a v priestoroch k nim patriacich si zadovážil a prechovával rastliny rodu Cannabis (konopa) uvedené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, za účelom ďalšej distribúcie rôznym osobám v roku 2019 a to trikrát J. I., nar. XX. XX. XXXX v množstve 5 až 10 g za sumu 20,- Eur, jedenkrát J. B., nar. XX. XX. XXXX v presne nezistenom množstve za sumu 20,- Eur, jedenkrát O. I., nar. XX. XX. XXXX v presne nezistenom množstve za sumu 40,- Eur, minimálne trikrát I. A., nar. XX. XX. XXXX v presne nezistenom množstve, bezodplatne, jedenkrát A. G., nar. XX. XX. XXXX v množstve 2 g za sumu 20,- Eur, jedenkrát X. G., nar. XX. XX. XXXX v množstve 10 g za sumu 50,- Eur, ako aj ďalším

doposiaľ neustáleným osobám, pričom dňa 09. 01. 2020 v dobe od 13:50 h do 15:00 h pri výkone domovej prehliadky nariadenej sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Veľký Krtíš pod číslom 0Tp/3/2020-2-V-OSVK zo dňa 09. 01. 2020 dobrovoľne vydal sušenú drť rastliny rodu Cannabis (konopa) o celkovej hmotnosti 53,60 g s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC) 2,7 % hmotnostných čo predstavuje minimálne 107 bežných jednotlivých dávok drogy, v minimálnej hodnote 268,- Eur, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa.“

2. Okresný súd obvinenému rozsudkom označeným v bode 1 podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Okresný súd ďalej predmetným rozsudkom obvinenému podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky a napokon obvinenému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí - 1 ks plastová drvička a 1 ks gumový náramok.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj ako „krajský súd“) uznesením zo 4. mája 2022, sp. zn. 5To/78/2021 odvolania obvineného a prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

4. Proti uzneseniu krajského súdu označenému v bode 3 obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Veselého dňa 4. júla 2023 podal dovolanie, v ktorom označil dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku. Obvinený v dovolaní opísal priebeh konania na okresnom súde a na krajskom súde a ďalej uviedol, že skutok, za ktorý bol odsúdený evokuje dve skutkové okolnosti, a to jednak nájdený obsah sušiny pri domovej prehliadke a zároveň údajný predaj tejto sušiny rôznym konzumentom, ktorí neboli ani trestne stíhaní a ani odsúdení za to, že prechovávali a mali kupovať omamné a psychotropné látky od obvineného. Obvinený ďalej uviedol, že nebola vyvrátená jeho obrana, podľa ktorej mal svedkom predávať zmes bylín, ktoré nemali charakter omamnej a psychotropnej látky a doplnil, že ani jeden zo svedkov nepredložil orgánom činným v trestnom konaní žiadnu takúto vzorku, a teda v tomto smere závery súdov sú len dohady na základe nepodložených tvrdení vo vzťahu k tomu, čo si svedkovia v skutočnosti od obvineného kúpili. Obvinený ďalej uviedol, že ak takéto dôkazy nie sú reálne podložené objektívnymi skutočnosťami, ktoré by preukazovali verifikovateľnosť takýchto dôkazov, tak odvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť na tom princípe, že sušina, ktorá bola nájdená pri domovej prehliadke u obvineného je totožná so sušinou, ktorá bola predávaná svedkom je len dohad, ktorý nevyplyval zo žiadnych dôkazov.

5. Obvinený ďalej poukázal na to, že sušina, ktorá bola nájdená pri domovej prehliadke a ktorá vykazovala 2,7 % THC, bola v podstate odpadom a doplnil, že znalkyňa síce tvrdila, že aj takáto koncentrácia môže vyvolať určité prejavy z hľadiska psychiky dotýčnej osoby, avšak tvrdenie znalkyne nebolo podložené ničím, pretože nešlo o znalkyňu z medicínskeho hľadiska, ale o pracovníčku kriminalistického a expertízneho ústavu s tým, že znalecký posudok zo strany obhajoby bol podrobený kritike a navyše samotná znalkyňa uznala určitú možnú mieru tolerancie, kde v podstate obsah THC mal byť tesne nad hranicou trestnosti takého konania podľa platnej právnej úpravy. Obvinený zastáva názor, že je potrebné, aby okrem výpovedí svedkov boli produkované reálne dôkazy o jeho vine, ktoré by boli podporené príslušným objektívnym znaleckým posudkom, čo sa však nestalo. Obvinený ďalej namieta, že okresný súd a krajský súd mechanicky prevzali výrok z uznesenia o vznesení obvinenia, hoci skutočnosti uvedené v predmetnom uznesení už nekorešpondujú s vykonaným dokazovaním.

6. Obvinený ďalej uviedol, že sa pridrižiava a odkazuje na odvolanie, ktoré podal proti rozsudku okresného súdu z hľadiska odôvodnenia predmetného rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku a z hľadiska hodnotenia zákonnosti vykonaných dôkazov a ich vplyvu na rozhodnutie o jeho vine a treste a v tejto súvislosti uviedol, že nie je zrejmé, ako orgány činné v trestnom konaní identifikovali osoby, ktoré od obvineného mali kúpiť omamné a psychotropné látky, keď v spisovom materiáli nie je žiadny dôkaz o odposluchu alebo použití informačno-technických prostriedkov vo veci samej. Obvinený tiež uviedol, že hoci Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže posudzovať a vyhodnocovať objektívnosť a rozsah dôkazov, môže sa zamerať na preverenie zákonnosti získavania

takýchto dôkazov, ako aj pokiaľ sa týka nepreukázania rozhodujúcich skutočností, ktoré by mohli byť podkladom pre zákonné a spravodlivé konanie v jeho trestnej veci. Obvinený ďalej uviedol, že k odsúdeniam v drogových trestných veciach dochádza paušalizovane, pričom súdy robia kompromisy z hľadiska tzv. mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, avšak ani takto uložený trest nezodpovedá kritériám nebezpečnosti konania páchatel'a pre spoločnosť a takto uložený trest vytvára negatívne postavenie páchatel'a ohľadne toho, akým spôsobom je posudzované jeho konanie z hľadiska formy a obsahu vykonaného dokazovania a následného rozhodovania súdov.

7. Obvinený v dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. mája 2022, sp. zn. 5To/78/2021 bol porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) a písm. e) Trestného poriadku s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i), ods. 3 Trestného poriadku v jeho neprospech a zároveň aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku predmetné uznesenie zrušil, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

8. K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, ktorý uviedol, že obvinený uplatnil dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, avšak bližšie nevysvetlil, v čom konkrétne vidí porušenie jeho práva na obhajobu. Prokurátor uviedol, že obvinený bol počas celého trestného konania zastúpený obhajcom a orgány činné v trestnom konaní vyhovelí jeho návrhom na vykonanie dôkazov, preto tento dôvod dovolania hodnotí ako neopodstatnený a nedôvodný. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že rozhodnutia okresného súdu i krajského súdu sú založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku a správnom použití hmotnoprávnych ustanovení, pričom dôkazy, o ktoré súdy svoje rozhodnutia opreli, boli vykonané v súlade so zákonom. Prokurátor sa stotožnil s ustálenou právnou kvalifikáciou skutku a uviedol, že ani na hlavnom pojednávaní a ani v priebehu odvolacieho konania nebol produkovaný žiadny taký dôkaz, ktorý by odôvodňoval jej zmenu, resp. použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Prokurátor zdôraznil, že skutočnosť, že si prvostupňový a druhostupňový súd neosvojili hodnotenie dôkazov podľa subjektívnych predstáv obvineného, nemôže byť naplnením zákonného odvolacieho dôvodu. Prokurátor zastáva názor, že námietky obvineného možno považovať za pokračovanie jeho obhajoby v konaní pred súdom prvého stupňa ako aj opakovanie odvolacích dôvodov, pričom tieto smerujú proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdov nižšieho stupňa. Z uvedených dôvodov preto podľa názoru prokurátora neobstoí ani dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Prokurátor preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

9. Spis Okresného súdu Veľký Krtíš bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie o dovolaní obvineného dňa 27. októbra 2023.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

11. Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť skutočne len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou

zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Trestného poriadku). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Trestného poriadku. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

12. Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu potom zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

13. Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolaťom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolaťom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolaťom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolaťel' uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011).

14. Najvyšší súd v zhode s prokurátorom uvádza, že obvinený v podstatnej časti jeho dovolania namieta hodnotenie vykonaného dokazovania okresným súdom a krajským súdom, pričom z obsahu dovolania nie je zrejmé, v čom vlastne má spočívať porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom [pozn. dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] a ani to, v čom obvinený vidí nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, resp. nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia [pozn. dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku]. Najvyšší súd ďalej uvádza, že aj na obsah dovolania je potrebné aplikovať ustanovenie § 62 ods. 1 Trestného poriadku a toto posudzovať podľa jeho obsahu, avšak uvedené neznamena, že by najvyšší súd mal v konaní o dovolaní pátrať po tom, čo vlastne obvinený namieta, a to o to viac, že v odvolacom konaní musí byť obvinený nielen povinne zastúpený obhajcom, ale aj samotné dovolanie môže podať len prostredníctvom obhajcu.

15. Obvinený v dovolaní opakovane citoval ustanovenie § 168 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky a súčasne okrem iného uviedol, že sa pridrižava a odkazuje na odvolanie, ktoré podal proti rozsudku okresného súdu z hľadiska odôvodnenia predmetného rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

16. K odkazu obvineného na obsah jeho odvolania proti rozsudku okresného súdu najvyšší súd poznamenáva, že nebyť toho, že obvinený v dovolaní zopakoval svoju argumentáciu z odvolania, by najvyšší súd na obsah odvolania obvineného nemohol prihliadať, pretože odvolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu netvorí jednotu s následne podaným dovolaním proti uzneseniu krajského súdu. Z ustanovenia § 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku totiž vyplýva, že dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a zároveň sa v ňom musí uviesť dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku. Zároveň podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku platí, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Z citovaných ustanovení Trestného poriadku preto bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že obvinený musí všetky svoje dovolacie námietky koncentrovať v dovolaní, a to bez toho, že by v dovolaní ohľadne niektorých (či dokonca všetkých) dovolacích námietok poukazoval na obsah jeho iných podaní v rámci tzv. základného konania.

17. Najvyšší súd preto argumentáciu obvineného v jeho dovolaní vyhodnotil tak, že obvinený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vidí v nedostatočnom odôvodnení uznesenia krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu, a preto najvyšší súd svoju pozornosť zamerlal na posúdenie odôvodnenia uznesenia krajského súdu z toho pohľadu, či sa posledne menovaný súd riadne vyrovnal s námietkami obvineného v jeho odvolaní týkajúcich sa okolností podstatných pre rozhodnutie a pre právne postavenie obvineného.

18. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku najvyšší súd stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku) a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia, preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009).

19. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru, ako aj čl. 50 ods. 3 ústavy nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z dikcie citovaného dovolacieho dôvodu je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho

trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

Podľa aktuálnej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky dovolanie môže smerovať aj proti odôvodneniu rozhodnutia z hľadiska reflexie požiadaviek na odôvodnenie zodpovedajúce kritériám spravodlivého procesu (vo vzťahu k všetkým okolnostiam podstatným pre rozhodnutie), ktorého súčasťou je právo na obhajobu [dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku]. Dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nezodpovedá právo na obhajobu len vo formulačnom rozsahu čl. 50 ods. 3 ústavy (primeraný čas na prípravu obhajoby a možnosť obhajovať sa sám alebo prostredníctvom obhajcu), ale aj obhajobné práva v kontexte spravodlivého procesu podľa čl. 6 dohovoru, a teda aj v rozsahu čl. 46 ods. 1 ústavy (s odrazom najmä v § 34 Trestného poriadku; porov. IV. ÚS 546/2020 - publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 18/2021, v obsahovej nadväznosti m. m. napr. I. ÚS 343/2022, II. ÚS 411/2021, IV. ÚS 463/2021, IV. ÚS 491/2021, IV. ÚS 510/2021, IV. ÚS 555/2021, IV. ÚS 15/2023, IV. ÚS 355/2023, IV. ÚS 502/2023).

20. Na citovanú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky účinne reflektuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý práve k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku napríklad v uznesení z 24. januára 2023, sp. zn. I Tdov 13/2021 konštatoval, že „...ostatná rozhodovacia prax pod tento dovolací dôvod zaraďuje aj nedostatky v odôvodnení súdneho rozhodnutia (k tomu pozri bližšie uznesenie ústavného súdu z 9. júna 2022, sp. zn. I. ÚS 343/2022, ako aj ním odkazované rozhodnutia v bodoch 12. až 14.)...“, pričom musí ísť o nedostatky v tom slova zmysle, či sa odvolací súd náležite vyrovnal s odvolacími námietkami obvineného vo vzťahu k okolnosti podstatnej pre rozhodnutie a pre právne postavenie obvineného (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 31. októbra 2023, sp. zn. III. ÚS 553/2023).

21. Obvinený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. mája 2021 zahlásil proti rozsudku okresného súdu odvolanie proti výroku o vine a výroku o treste ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo a toto následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obsah odvolania obvineného možno heslovite zhrnúť nasledovne: (i) obvinený namietal rozpor medzi vykonaným dokazovaním a skutkovými zisteniami uvedenými v skutkovej vete rozsudku, (ii) obvinený namietal, že nebola vyvrátená jeho obrana spočívajúca v tom, že predával len zmes bylín, (iii) obvinený vytýkal, že okresný súd nevysvetlil, ako dospel k počtu 107 dávok a ich hodnote 268 EUR, (iv) obvinený namietal, že vykonané dokazovanie nepreukázalo predaj marihuany „ďalším doposiaľ neustáleným osobám“, (v) obvinený ďalej namietal, že okresný súd sa nevysporiadal s vierohodnosťou svedkov, ktorí sú konzumentmi drog a napokon (vi) obvinený namietal, že nie je zrejmé, ako orgány činné v trestnom konaní identifikovali svedkov, ktorým mal predávať marihuanu, t. j. či títo neboli zo strany orgánov činných v trestnom konaní nelegálne odpočúvaní, resp. monitorovaní.

22. Po preštudovaní uznesenia krajského súdu najvyšší súd uvádza, že krajský súd vo svojom uznesení poukázal na výsluchy obvineného, svedkov O. I., J. B., J. I., X. A., I. A., A. G., X. G. a G. A. a znalkyne PharmDr. Y. Krajský súd zároveň uviedol, že vina obvineného bola preukázaná hlavne výpoveďou svedkov I., B., I., A. G. a X. G., ktorí zhodne uvádzali, že od obvineného kupovali drogu a doplnil, že menovaní svedkovia od obvineného drogu priamo kúpili a niektorí (napr. B. a I.) boli aj zainteresovaní do jej predaja. Krajský súd tiež poukázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktorého úvahy a závery si osvojil a v podrobnostiach na ne odkázal.

23. Možnosť odôvodnenia rozhodnutia odkazom na rozhodnutie nižšieho stupňa akceptuje aj súdna prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho, resp. sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvostupňové a odvolacie (resp. sťažnostné) konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (m. m. IV. ÚS 160/2011).

24. Rovnako podľa Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) nie je v rozpore s právom na

spravodlivý proces, ak odvolací súd stručne odôvodní svoje rozhodnutie tým, že prevezme odôvodnenie súdu nižšieho stupňa, avšak musí byť zrejme, že sa skutočne zaoberal s predloženými podstatnými otázkami a neuspokojil sa len so závermi súdu nižšieho stupňa (bližšie rozsudok ESLP Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, č. 20772/92). Pokiaľ sa súd rozhodne odkázať na odôvodnenie rozhodnutia súdu nižšieho stupňa, môže byť taký postup v každom prípade prípustný len za podmienky, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu je možné považovať za dostatočne odôvodnené (rozsudky ESLP Boldea proti Rumunsku z 15. februára 2007, č. 19997/02; Albert proti Rumunsku zo 16. februára 2010, č. 31911/03; Hirvisaari proti Fínsku z 27. septembra 2001, č. 49684/99).

25. Keďže krajský súd vo svojom uznesení nereagoval na všetky odvolacie námietky obvineného, najvyšší súd posudzoval aj obsah odôvodnenia rozsudku okresného súdu, po preštudovaní ktorého konštatuje, že okresný súd nevysvetlil, ako vyhodnotil výpovede svedkov vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, pretože z výpovedí svedkov (pozn. zhrnuté v odôvodnení rozsudku okresného súdu na str. 3 a 4) skutočne nie je možné dospieť k takým skutkovým zisteniam, aké uviedol okresný súd v skutkovej vete svojho rozsudku vo vzťahu k osobám O. I., J. I., I. A. a A. G., hoci všetci označení kontakt s obvineným v súvislosti s marihuanou potvrdili. Najvyšší súd však na tomto mieste zdôrazňuje, že neskúmal správnosť a úplnosť zisteného skutku, nakoľko to vylučuje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ale zaoberal sa výlučne len tým, či obvinený v odôvodnení rozsudku okresného súdu, resp. v odôvodnení uznesenia krajského súdu na túto svoju výhradu dostal relevantnú odpoveď. Najvyšší súd po preštudovaní odôvodnenia rozsudku okresného súdu ako aj odôvodnenia uznesenia krajského súdu konštatuje, že obvinený na túto odvoláciu námietku odpoveď nedostal.

26. Odhliadnuc od uvedeného však najvyšší súd zároveň poznamenáva, že ani extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, keďže pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku (R 14/2015-III). V dovolacom konaní je teda možné preskúmať skutkový stav len na podklade dovolania podaného podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku ministrom spravodlivosti, ktorý je oprávnený podať dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej uvádza, že okresný súd reagoval na obranu obvineného, že mal predávať len zmes bylín, že v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na závery znaleckého dokazovania, z ktorých vyplynulo, že marihuana zaistená pri domovej prehliadke bola slabšej kvality (pozn. vychádzajúc z koncentrácie účinnej látky 2,7% hmotnostného THC) a zároveň poukázal na výpovede svedkov, ktorí tiež vypovedali, že im dodaná marihuana bola slabšej kvality, z čoho potom vyvodil, že v prípade marihuany dodanej zo strany obvineného svedkom išlo zjavne o ten istý materiál. Pokiaľ teda krajský súd poukázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, potom možno uzatvoriť, že táto odvolacia námietka obvineného bola nedôvodná a krajský súd na ňu reagoval odkazom na odôvodnenie rozsudku okresného súdu. Najvyšší súd len pre doplnenie na tomto mieste uvádza, že sa nestotožňuje s argumentáciou obvineného, podstatou ktorej je to, že charakter „materiálu“ predávaného, resp. poskytovaného bezodplatne zo strany obvineného jednotlivým svedkom mal byť skúmaný na podklade vzoriek, ktoré by predložili svedkovia. Svedkovia boli totiž konzumentmi drog, preto je prirodzené, že marihuanu od obvineného spotrebovali, pričom úvaha okresného súdu o tom, že v prípade marihuany dodanej zo strany obvineného svedkom išlo zjavne o ten istý materiál sa javí byť logická a správna. Navyše obvinený mal podľa skutkovej vety rozsudku okresného súdu zadovážiť a prechovávať „rastliny rodu Cannabis (konopa) uvedené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov za účelom ďalšej distribúcie rôznym osobám v roku 2019...“, pričom z uvedenej formulácie skutkovej vety je zrejme, akú látku si obvinený zadovážil a prechovával a následne distribuoval či už odplatne, resp. bezodplatne ďalším osobám (obdobne uznesenie Ústavného súdu SR z 18. augusta 2023, sp. zn. III. ÚS 394/2023).

28. V prípade počtu dávok, ktoré bolo možné pripraviť zo zaisteného množstva drogy okresný súd

poukázal na výpoveď znalkyne PharmDr. Y., ktorá prehľadne a vyčerpávajúco ozrejmla výpočet dávok, avšak neodôvodnil, ako dospel k hodnote zaistenej drogy. Zo spisu okresného súdu ale vyplýva, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. mája 2021 oboznámil odborné vyjadrenie Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, protidrogovej centrály z 10. januára 2020, podľa ktorého hodnota zaistených rastlín rodu Cannabis (konope) o hmotnosti 53,60 gramov v 1. štvrtroku 2020 v Banskobystrickom kraji predstavuje 268,- až 804,- EUR. Obvinený ako aj jeho obhajca boli prítomní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. mája 2021, z čoho potom vyplýva, že uvedené skutkové zistenie o hodnote zaistenej drogy má nielen oporu vo vykonanom dokazovaní, ale najmä muselo byť obvinenému známe.

29. Pokiaľ ide o predaj marihuany „ďalším doposiaľ neustáleným osobám“, okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol len toľko, že obvinený marihuanu predával aj takým osobám, ktorí boli zainteresovaní do jej predaja ako díleri, a preto mal za preukázané, že obvinený marihuanu predával a distribuoval ďalším užívateľom, pričom krajský súd vo svojom uznesení na výhradu obvineného k tomuto skutkovému zisteniu nereagoval. Najvyšší súd ale uvádza, že predmetné skutkové zistenie nemalo na právnu kvalifikáciu stíhaného skutku žiaden vplyv, keďže kvalifikačný znak „na viacerých osobách“ podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona bola naplnená už skutkovým zistením predaja, resp. bezodplatného poskytnutia marihuany J. I., J. B., O. I., I. A., A. G. a X. G.F..

30. Krajský súd vo svojom uznesení nereagoval ani na výhradu obvineného k vierohodnosti svedkov a ani na výhradu obvineného k možnému nelegálnemu odpočúvaniu, resp. monitorovaniu svedkov, ktorí proti nemu svedčili. K uvedenému najvyšší súd poznamenáva, že vierohodnosť svedkov, ktorým mal obvinený predávať marihuanu, nemôže byť bez ďalšieho spochybnená len tým, že ide o osoby závislé na omamných a psychotropných látkach, pretože práve takéto osoby sú najčastejšie „odberateľmi“ drog, ktoré si zadovážujú od tretích osôb, t. j. v prejednávanej trestnej veci od obvineného. Obvinený navyše okrem poukazu na to, že v osobách svedkov malo ísť o dlhoročných konzumentov drog neuviedol vo svojom odvolaní nič konkrétne, čo by malo vierohodnosť svedkov spochybňovať. Najvyšší súd ďalej dodáva, že svedkovia uvedení v bode 30 tohto uznesenia boli vypočutí na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. júla 2020 po zákonomnom poučení a v prítomnosti obvineného i jeho obhajcu, pričom z ich výsluchu nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali ich postavenie svedkov. Obvinený svoju argumentáciu o ich nelegálnom odpočúvaní, resp. monitorovaní priniesol až v odvolaní, a to bez toho, aby uviedol akékoľvek skutočnosti, ktoré by nelegálne odpočúvanie či monitorovanie preukazovali.

31. Zohľadňujúc preto obsah odôvodnenia rozsudku okresného súdu, odôvodnenia uznesenia krajského súdu ako aj skutočnosti uvedené v bodoch 26 až 31 tohto uznesenia najvyšší súd uvádza, že napriek tomu, že obvinený v uznesení krajského súdu nedostal odpovede na všetky svoje odvolacie námietky, nedostatky v odôvodnení rozsudku okresného súdu ako aj nedostatky v odôvodnení uznesenia krajského súdu nie sú takého charakteru a intenzity, aby bolo možné konštatovať, že právo na obhajobu obvineného bolo porušené zásadným spôsobom. Najvyšší súd preto uzatvára, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nie je naplnený.

32. V nadväznosti na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorý obvinený vo svojom dovolaní označuje tiež, je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

33. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného

hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie premlčania trestného stíhania (§ 87 Trestného zákona), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Trestného zákona) a pod., i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku. Posúdenie, či je potrebné použiť ustanovenie o okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Trestného zákona), je priamou otázkou právnej kvalifikácie skutku (trestnosti dotknutého činu), nie otázkou použitia iných hmotnoprávnych ustanovení, ktorá však spadá pod ten istý dovolací dôvod, teda pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Ďalej je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

34. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku najvyšší súd opätovne upozorňuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

35. Vychádzajúc z uvedených úvah najvyšší súd konštatuje, že dovolacie námietky, ktoré obvinený predostiera, sa týkajú hodnotenia skutkového stavu, do ktorého dovolací súd s ohľadom na § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, časť za bodkočiarkou, zasahovať nemôže. Pokiaľ totiž obvinený v dovolaní poukazuje na to, že mal svedkom predávať len zmes bylín, ktoré nemali charakter omamnej a psychotropnej látky, resp. spochybňuje hodnotenie znaleckého dokazovania vo vzťahu k sušine zaistenej pri domovej prehliadke, de facto sa domáha iného hodnotenia vykonaného dokazovania, než aké urobili okresný a krajský súd. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej na do obsahu základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí právo účastníka konania (dotknutej osoby) vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

36. Najvyšší súd ďalej poukazuje na judikatúru Komisie pre ľudské práva (sťažnosť č. 6172/73, X v. United Kingdom, sťažnosť č. 10000/83, H v. United Kingdom), ako aj EŠLP, v zmysle ktorej sa pod spravodlivým súdnym procesom (fair hearing) v žiadnom prípade nechápe právo účastníka súdneho konania na preskúmanie toho, ako vnútroštátny súd hodnotil právne a faktické okolnosti konkrétneho

prípadu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu SR z 15. marca 2023, sp. zn. IV. ÚS 415/2020).

37. Najvyšší súd preto konštatuje, že ani dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nie je naplnený.

38. Pretože najvyšší súd pri vecnom posúdení dovolacích námietok obvineného nezistil splnenie žiadneho dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku týmto uznesením odmietol.

39. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.